

Dokument med nummererte eksemplarer.
Forsida inneholder bare nummeret.

FORBERED LESER TIL KVINNEKONFERANSE. 1. DAG

Studier:

Lenin: "Frigjøring av kvinnene." Ny Dag. s. 114-119

Hoxha: "Frigjøring av kvinnene under sosialismen." Oktober
hele heftet, men især s. 8-11

Marx:

HVORDAN GIR DEN PRIVATE EIENDOMSRETTE (MOTSIGES EN MOTI OM
ARBEID OG KAPITAL) SEG UTTRYKK UNDER IMPERIALISMENS OG
MONOPOLKAPITALENS EPOKE?

Den private eiendomsretten til produksjonsmidlene (som slett
ikke er ensbetydende med personlig eiendom) henger nøye sammen
med den kapitalistiske produksjonsformen og med monopolkapitalens
og imperialismens særegne form for utbytting. For kvinnene:
Jakten på maksimal profitt og frykten for nye overproduksjons-
kriser fører til at en stadig større del av folket holdes utafor
den samfunnsmessige produksjonen. Hovedtyngden i denne arbeids-
kraftsreserven er kvinnene, som kan overlates til en privat
forsörger i familien, og derfor holdes arbeidslös uten nevne-
verdig ökonomi sk eller politisk belastning for mon.kap.

Organiseringa av familien som "privateiendommens siste skanse"
blant de eiendomslöse klassene Det viktigste i denne private
organiseringa av familien er det private ansvaret for barne-
stellet, som binder kvinnene til husslaveri store deler av
livet enten hun er i lönnat arbeid eller ikke. (Selve hus-
arbeidet er fremdeles en del av slaveriet for mange kvinner i
vårt land, men det er likevel i ferd med å bli overvunnet pga
moderne maskiner, lettstelte hus osv.) Husslaveriet arter seg
som isolasjon, ökonomisk avhengighet og hardt arbeidspress for
husmödrene, og som dobbeltarbeide for de utearbeidende kvinnene.
En slik organisering av familien er rester fra perioder da
familien ennå var en reell produksjonsenhet, både for de eien-
domsbesittende over- og middelklasser, og for de eiendomslöse
klassene, der en viss privat produksjon også var nödvendig. Idag
har denne private organiseringa ikke lenger noen ökonomisk funksjon
for de eiendomslöse klassene, men opprettholdes av mon.kap. både
for å slippe utgifter til barnestell, og for å legalisere at
kvinnene i så stor grad holdes utafor produksjonen.

Den private eiendomsrettens overbygning og filosofi. Kjerna
i denne filosofien (när det gjelder kvinnene) er ideen om at
de viktigste oppgavene er de private, dvs. ansvaret for ungene
og for husarbeidet. Dette er en direkte avspeiling av hva som
er kjerna i undertrykkinga av kvinnene i basis.
Dette förer til at private interesser for kvinnene settes foran
de samfunnsmessige, slik som deltakelse i produksjonen, solidaritet
med klassen osv. (politikk er ikke noe for kvinner)

En underordna side av denne filosofien er også vårt syn på eiendom. Idethele tatt ("en gjenstand er først vår når vi har den, når den altså eksisterer for oss som kapital" Marx.) For å øke egen eiendom blir det derfor viktig å skaffe seg ting, gjøre seg pen osv. Mennesker - og i spesiell grad kvinner - blir selv varer i denne filosofien.

For de eiendomsløse klassene har overbygninga i stor grad sin basis i gamle produksjonsforhold, og det forklarer hvorfor filosofien i så stor grad blir båret videre av de eiendomsløse klassene selv, klasser som ikke lenger har objektive interesser av å opprettholde den. Hos kvinnene blir filosofien spesielt rotfestet fordi i de holdes utafor den moderne, samfunnsmessige produksjonen i så stor grad, og fortsatt overlates til privat produksjon. Den samfunnsmessige produksjonen er nemlig basis for arbeiderklassens mest framskredne ideer, som ikke blir kvinnenes eiendom i samme grad.

Hos mennene holdes filosofien fortsatt levende ved de faktiske privilegier den fører med seg, især i form av manglende forpliktelser i forhold til unger og husarbeide. Selv om det finnes en basis for filosofien i de eiendomsløse klassene, er det mon.kap. som virkelig har de objektive interessene av å opprettholde den, for å sikre privatansvar for de arbeidsløse kvinnene, for barnestell og husarbeide, og for å hindre opprør fra kvinnene. Samtidig med at feudal filosofi opprettholdes, sørger mon.kap. også for at filosofien blir tilpasset varierende behov (konjunkturer o.a.) og at den får en stadig ny og moderne form. Utforming og tilpassing av filosofi en skjer dels ved mon.kap. direkte (reklame, superfilm, ukeblad...) dels ved forskjellige andre ideologi-producenter (psykologer, pedagoger, forfattere, andre kunstnere). Filosofien i seg sjøl blir dels innrettet på å hindre opprør, dels blir den selv en vare som skaffer mon.kap. kjempeprofitter.

II. HVA ER SITUASJONEN FOR KVINNER FRA DE ULIKE KLASSENE?

Arbeiderklassens kvinner rammes hardest av den kapitalistisk utbyttinga i produksjonen, og lider også mest under det sløvende og uproduktive husslaveriet. Videre er det uten tvil arbeiderfamiliene som bærer de tyngste byrdene av at barnepasset ikke er samfunnsansvar (boligforhold, lekemuligheter, økonomiske kår).

Når det gjelder privateiendommens filosofi, har den minst av alt noen objektiv basis i arbeiderklassen idag, det er den klassen som aller minst kan ha fordeler av å øke egen "privateiendom" på bekostning av kollektivet.

Mellomlagas og småborgerskapets kvinner rammes og av mon.kap.'s jakt på stadig større profitter, av strukturasjonalisering og proletarisering. Men i forhold til arbeid klassen har de likevel ofte fordeler i form av bedre økonomi, mer frihet osv. Deres stilling er tvetydig: mulighetene for rask proletarisering er stor, men utsiktene til framgang og personlig karriere er likevel til stede. I filosofien gir dette seg uttrykk i at konkurransen og individualismen er mer framtrædende. Karrierisme kan gi resultater, både ved ørgjerriighet på jobben og ved prestasjoner og ting som øker familiens prestisje. På tross av særegenhetene, er likevel det grunnleggende i

situasjonen til mehlomlagas og småborgerskapets kvinner det som binder hene sammen med kvinnene fra proletariatet: mangel på samfunnsmessig arbeid, privatansvar for ungene, husslaveri, økonomisk avhengighet, dobbeltarbeide. Motsigelsen mellom arbeid og kapital gir seg ulike uttrykk for forskjellige grupper i småborgerskapet og mellomlaga: landsbygdas småborgerskap står i en annen stilling enn de intellektuelle kvinnene fra mellomlaga i byene. Her er vår analyse foreløpig ufullstendig.

- Overklassens kvin. ner tilhører den eneste klassen der privat-eiendommen fremdeles er en økonomisk realitet, og som fremdeles tjener på å opprettholde familien som en økonomisk enhet. Kvin nene i overklassen er ofte medeiere i produksjonsmidlene, og har selv del i profitten, både direkte og indirekte. De er oftest frigjort fra husslaveriet ved at ungestall og husarbeide utføres av andre, og de har en rekke med klare privilegier både økonomisk, sosialt og politisk. I den grad de fremdeles undertrykkes, er dette først og fremst knyttet til verdien de har som kapital - både gjennom giftemål, og ved de opp-gavene de siden stort sett får: representasjon og veldedighet.

III. HVA BETYR DETTE FOR KVINNEKAMPEN?

- Arbeiderkvinnene må stå i ledelsen for kvinnekampen.
Kampen må ta utgangspunktet i arbeiderkvinnenes situasjon og i deres mest brennende krav, fordi arbeiderklassen gjennom sin stilling i den samfunnsmessige produksjonen er den mest framskredne klassen. Frigjøring av kvinnene kan bare nås gjennom en frigjøring av hele arbeiderklassen og det arbeidende folket, gjennom en sosialistisk revolusjon og oppbygging av et sosialistisk samfunn. Kvin ner fra andre lag av folket kan bare nå frigjøring ved å alliere seg med arbeiderklassen. De må reise kampen utfra sin egen situasjon og interesser, men kampen må føres på proletariatets premisser og ikke i motsetning til proletari-atet. Derfor må egne, særegne og kortsiktige klassekrav underprioriteres framfor de grunnleggende kravene som forener dem med proletariatets kvinner.

- Arbeiderkvinnenes krav er dels klare klassekrav som er felles for menn og kvinner i arbeiderklassen.

Slike krav er Kamp mot mon.kap.'s jakt på maksimal profitt, og økende utbytting av arbeiderklassen.

Kamp f or arbeidsplasser og mot strukturrasjonalisering.

Kamp for skikkelige arbeidsforhold, ansettingsvilkår, lønns-forbedringer osv.

Kamp mot mon.kap.'s og statens dyrtidspolitikk.

Kamp for forsvar av de borgerlig-demokratiske rettighetene, mot uthuling av streikeretten og mot tvungen voldgift.

O.s.v.

Arbeiderkvinnene har også endel særegne krav å stille som ikke umiddelbart er sammenfallende med klassens almene krav.

-Særbesk yttelse i produksjonen, især i forbindelse med svangerskap, fødsel og barseltid.

- Sikring av kvinnes stilling i familien, av hennes stilling ved skillsmisse, og av omsorg for unger også utafor familien. (ugifte mødre osv.)

- Krav i forbindelse med barnebegrensning, fødeforhold og sikring av barnestellet (mødrehygiene)

- Kamp for frigjøring fra husslaveri og for samfunnsmessig ansvar for barna.

- Kamp mot privateiendommens feudale filosofi

- Også kampen mot privateiendommens overbygning og filosofi må føres på proletariatets premisser

- Full frigjøring fra denne filosofien kan først oppnås i et sosialistisk samfunn der produksjonsforholda ikke lenger er basert på privateiendommen.

- Under produksjonsforhold basert på privateiendom, må prioriteringa av kampen i overbygninga bestemmes av hovedkravene i basis og av klasseforholda. Kampen må innrettes først og fremst mot de ideene som bidrar direkte til å opprettholde og legalisere kvinnes rolle som reservearbeidskraft.

- Kampen må rettes først og fremst mot den klassen som tjener på å opprettholde privateiendommen i basis i overbygning. Denne kampen er antagonistisk, og løses ikke for herskerklassen er tilintetgjort.

- Kampen må også føres i arbeiderklassen og i det arbeidende folkets rekke, men da som en ikke-antagonistisk kamp, der målsættingen er enhet og midlene tålmodig overtalelse og overbevisning.

- Kampen mot privateiendommens overbygning og ideer i folket er ikke en kamp mellom kjønn, heller ikke en kamp mot enkeltpersoner. Derimot er det en kamp mellom linjer, mellom to verdensanskuelser.

(- Vi mangler idag linjer og analyse av basis og overbygning når det gjelder den seksuelle undertrykkinga. Dette er et avsnitt som må analyseres særegent, og også i samsvar med den dialektiske materialismen.)

Studiespørsmål:

1. Undertrykkinga og utbyttinga under monopolkapitalen (motsigelsen mellom arbeid og kapital) gir seg særegne uttrykk for ulike klasser og grupper av folket etter forholda i produksjonen, del av det samfunnsmessige utbyttet osv. Ingen institusjon og ingen ide kan analyseres løsrevet fra denne grunnleggende hovedmotsigelsen, men må ses nøye i sammenheng med produksjonsforholda og klasseforholda.

Hvilke særegne uttrykk gir denne grunnleggende motsigelsen seg for kvinner fra de ulike klassene?

2. Den dialektiske materialismen definerer basis og overbygning som to sider av samme sak, overbygningen som en avspeiling av basis.

Mot denne erkjennelsen står det ulike ideer. På den ene siden borgerlig idealisme og feminisme som dels definerer overbygninga som det grunnleggende (det viktigste er å endre holdninger) og som dels opererer med basis og overbygning som to totalt adskilte og likestilte områder som overhodet ikke har forbindelseslinjer (patriarkatet og kapitalen er likestilte fiender i kvinnekampen). På den andre siden står en mekanisk materialistisk oppfatning som konsekvent hevder at alle endringar i overbygninga må utstå til etterat basis er grunnleggende endret, dvs. etter revolusjonen. De karakteriserer enhver kamp for en dring av ideene som metafysikk og feminisme, og kaller det illusjonisme å stille krav om endring av overbygningen under de nåværende produksjonsforholda.

Utfra dette: Hvilke retningslinjer kan vi stake ut for kampen i overbygninga? Dvs. Hvordan skal prioriteringa være, hva er de viktigste uttrykkene for privateiendommens filosofi blant kvinnene idag, hvordan må kampen føres blant ungdommen, i arbeiderklassen, i mellommlaga?

3. Lenin sier: "Uten kvinnene gis det ingen virkelig massebevegelse" (Frigjøring av kvinnene s. 128) Dette betyr at kvinnespørsmålet for kommunister ikke bare er av taktisk art, at det ikke bare er en avgrenset og spesiell interessekamp, og at det ikke bare er et spørsmål om å delta i en eller noen kvinneorganisasjoner. Spørsmålet om mobilisering og organisering av kvinnene er av grunnleggende betydning for hele partiet og for folkets massebevegelse på ethvert nivå, og det omfatter alle de ulike felter som partiets politikk omfatter.

I motsetning til dette står ulike former for borgerlig kvinnesekterisme, som definerer kvinnepolitikk som eksklusiv kvinnesak i flere betydninger. Kvinnesekterismen vil redusere kvinnes massebevegelse til et spørsmål om likestillingskamp, og oppfatter kvinnepolitikk som et spørsmål av betydning bare for kvinnene, og som utelukkende kvinnes ansvar.

Kvinnesekterismen gir seg mange særegne utslag, også i vårt parti både i teori og i praksis. Mange kamerater oppfatter vår kvinnepolitikk utelukkende som Kvinnefronten, og de oppfatter en organisert kvinnefront som vår eneste mulighet til å reise en massebevegelse på kvinnekrav (I vårt boligområde/ på vår arbeidsplass har vi ingen Kvinnefront som kan ta initiativet til daghjemsaksjon). For mange kvinnelige kamerater har spesielle, og gjerne personlige, kvinnespørsmål blitt sett på som de viktigste å føre kamp på i partiet, og partiets ansvar i kvinnepolitikken har begrenset seg til å sørge for kvinne-deltakelse i styrer og andre organer, til å sørge for barnevakt, til å oppfordre kvinnene til å være mer aktive i partiets indre liv.

- a) "vilkårlig krav stiller en kommunistisk analyse av kvinnespørsmålet til partiets teori og praksis på de ulike kampområdene og til de ledende organer i partiet?

b) Diskuter om det er ulike former for kvinnesekterisme som er den viktigste motsigelsen i partiet på kvinnepolitikken, og hvilke retningslinjer det gir for kvinnekampen i partiet.

c) Oppsummering: Hvilke oppgaver peker seg ut som mest sentrale for d-distrikts- og avdelingsansvarlige når det gjelder skoleing, faglig politikk, politikk for holligla, og ikke-diskusjoner som må føres i partiet alment og blant kvinnene som har hovedoppgave på kvinnepolitikk?

FORBEREDELSESMATERIALE TIL KVINNEKONFERANSENE ANNET DAG.

VÅR POLITIKK SLIK DEN BØR ARTE SEG PÅ ETT FELT : KVINNEFRONTEN.

FORSLAG TIL DAGSORDEN:

- I. a) Innledning og diskusjon på de politiske hovedsvakhetene i fronten, og hva det betyr for vårt arbeid i året som kommer.
- b) Kvinnefrontens plattform utfra disse hovedfeila og hva slags mål vi skal sette oss for plattformen i -76.

II. I. mai og fronten.

=====

TIL I a.

Hovedproblemene slik vi ser dem idag er tre:

- I. Fronten oppfatter seg som tverrpolitisk i motsetning til det som vitterlig står i plattformen, nemlig partipolitisk uavhengig.

Dette gir seg utslag på mange måter: vi kan ikke gå i første mai tog, fordi dette ville identifisere oss til "venstre" såda i norsk politikk, vi kan ikke gjøre vedtak om Chile som et fascistisk land, vi må streve med å få med kvinner fra ulike partipolitiske grupperinger o.l.

I sin ytterste konsekvens gjør dette fronten handlingslammet, gjør den ute av stand til å slåss konsekvent på de krava den stiller, f. eks. som nå i abortkampen, hvor mange er redde for å stille harde krav til SV, og er rede til å inngå kompromiss på grunn av den parlamentariske ~~situasjonen~~ situasjonen.

I motsetning til dette hevder vi at fronten har en politikk som den sjøl utarbeider uavhengig av partiene, og at det er frontens oppgave å slåss for disse krava rettlinja og kompromissløs, og i alle sammenhenger.

2. Fronten oppfatter sin oppgave i å samle alle kvinner uansett klassetilhørighet og interesser under sine vinger, istedenfor slik som det vagt antydes i plattformen ulike grupper kvinner.

Plattformens oppramsing av ståa tar utgangspunkt i situasjonen til arbeiderkvinnene og deler av mellomlag, men sier ikke det eksplisitt. Og fordi frontens samfunnsanalyse mangler, setter ikke plattformen fronten istand til å slåss mot de kvinner i borgerskap og statsbyråkrati som har objektive interesser av å motarbeide våre krav.

Den støtter derfor opp under en politisk ide som sier at kvinnekampen er en kamp på tvers av classeskillene, og at særegen kvinnekamp bare er den kamp der alle kvinner kan forenes, som i kampen mot økonomisk avhengighet og forholda til våre partnere.

Dette er dobbelt farlig, fordi en del av de mest vitale krava, til arbeiderkvinnene, nemlig arbeidsplasser, lønn og sikre arbeidsvilkår og økonomisk trygghet blir en sak for fagforeninger og partier, mens kvinneorganisasjonene konsentrerer seg om lærebøker og seksualitet.

3. Fronten har ofte en kvinnesekterisk praksis. Den kan støtte rengjøringskvinner i streik, men ikke heismontører, for de er menn. Den kan støtte de kjempende kvinnene i Vietnam, men ikke PRR, som er disse kvinnenes regjering.

Dette bærer seg dels i opportunisme, dels i at tradisjonelt har den borgerlige kvinnebevegelsen definert den "særegne" kvinnekampen slik. Nyfeministene følger opp denne linja.

Vi har mye liknende ideer sjøl. Det er av stor betydning at vi greier å gå imot denne linja, fordi den lammer frontens virksomhet som en del av den progressive bevegelsen, og isolerer kvinnekampen i arbeiderbevegelsen.

Vi mener at vårt politiske arbeid i fronten bør konsentrere seg om disse tre hovedsakene, med den målsetting å gjøre fronten til en kampdyktig, kompromissløs organisasjon, som tar utgangspunkt i arbeiderkvinnenes og mellomlagas interesser, og som kjemper for disses situasjon overalt i samfunnslivet, og i all deres virkelighet, i solidaritet med de som gjør det samme som oss. Dette politiske arbeidet må gjennomsyre alle våre aksjoner, vårt arbeid 8. mars og 1. mai, vårt arbeid under kommunevalget, og vårt arbeid med å forberede plattformen til landsmøtet i -76.

TIL I b.

Her vil vi skissere et II-punkts program for en ny plattform. Vi legger ikke fram et fullstendig forslag til plattform. Det er frontens oppgave i landsmøteforberedelsene fra høsten -75 og utover. Men vi vil markere noen hovedretningslinjer som vi mener kommunistene bør slåss etter. Det er viktig å oppsummere situasjonen på deres sted for å være forberedt til diskusjonen.

FORSLAG:

1. KF er en partipolitisk uavhengig organisasjon.
 2. KF vil samle flest mulig kvinner i kamp mot all kvinneundertrykking.
 3. KVINNENS SITUASJON I NORGE IDAG:
 - a) En beskrivelse av situasjonen til og de viktigste krava for 7 arbeiderkvinnene (kvinner i industri, lavtlønna funksjonærer, hjemmearbeidende kvinner i arbeiderklassen)
 - landsbygda s kvinner
 - de byintellektuelle kvinnene (lærere, sjukepleiere, akademikere)
 - b) En beskrivelse av kvinnens situasjon i familien, økonomisk avhengig, bundet til husslaveriet, dobbeltarbeidende, uten sosiale retter.
 - c) Kort om den ideologi som holder oss på plass, med vekt på morsmyte og barneansvar.
- (Hensikten med et sånt punkt må være å vise skillet og enheten mellom disse ulike klassers kvinner.)
4. KF vil, med utgangspunkt i arbeiderkvinnene, samle flest mulig kvinner i kampen mot økonomisk, politisk, kulturell og seksuell undertrykking og utbytting.

(Hensikten må være å formulere klarere enn her at arbeiderkvinnene må stå i ledelsen for kampen, ikke at mellomaga skal drive veldighetsarbeid overfor arbeiderkvinnene, og heller ikke at mellomaga skal oppgi sin egen interessekamp, men at de skal stille seg solidariske med, og føre kampen utifra, arbeiderkvinnenes kamp og tradisjon.)

5. VÅRT SAMFUNN

Med utgangspunkt i en kort beskrivelse av strukturrasjonalisering, økonomisk nød og elendige arbeidsvilkår, samt manglende muligheter for ungene, slå fast at vi lever i et samfunn der noen få lever av å utbytte andre, og at deres økonomiske interesser styrer utviklingen. Det viktige her er å ta stilling til utbyttinga, uten det vil KF aldri kunne stille kravene den riktige veien.

Viktig å slå fast at dette rammer kvinner og menn, og at Staten hjelper til.

6. HVA ØNSKER VI OSS?

Et samfunn uten utbytting, med arbeid for alle, med fulle demokratiske rettigheter, med reell likestilling av kvinnene og kollektivt ansvar for ungene.

7. HVEM ER VÅRE FIENDER

- overklassens kvinner og menn som tjener på våre manglende arbeidsplasser, våre lønner, vårt husslaveri.
- stat og kommune som ikke sørger for våre sosiale rettigheter, daghjemsplasser etc.

8. HVEM ER VÅRE VENNER

- menn i vår egen klasse som rammes av det samme, og som gjennom langvarig overtalelesesarbeid må tvinges til å støtte vår kamp.
- de politiske grupperinger og partier som slåss for de samme krav som oss.

9. KF vil samle flest mulig rundt de krav vi stiller, og slåss for samarbeid mellom kvinneorganisasjonene på krava våre.
Vi vil samarbeide med, og støtte, de grupper og organisasjoner som slåss for det samme som oss.

10. Vi er halve folket - og vi krever vår rett til overalt og i alle sammenhenger slåss for, og fremme krav som, kan komme oss og våre allierte til gode. Vi går imot den oppfatning som sier at "kvinner kan bare drive med spesielle kvinnesaker".

11. KF er mot at rike land plyndrer fattige land og folk, og at store land undertrykker små land. Vi vil stille oss solidariske med undertrykte grupper som slåss for sin frihet. Vi vil støtte den kamp kvinner i andre land fører mot undertrykking og utbytting, utfra den politikk vi støtter.

Det var sånn omtrent. Konferansen skal ta opp og diskutere punktene:

- A. Hvilke kvinner tar vi utgangspunkt i ?
- B. Hvem er våre fiender og hvem er våre venner?
- C. Kan vi bare jobbe med saker som BARE angår kvinner?
- D. Te stilling til punkt II om imperialismen.

TIL FØRSTE MAI:

- vi går inn for at KF skal gå i første mai tog med sin politikk
- vi går imot at KF skal gå i DNA=tog, utfra den politikken DNA konsekvent har ført mot kvinnenes interesser
- vi må ha en spesiell taktikk på evt. SVtog.

Oppsummer diskusjonene i partiet og fronten før første mai 74, og legg fram motsigelser i diskusjonen på de tre punktene.

VI SEES - FRAKANSVARLIG.

1.5. til studier første dag:

Marx: Forordet til kritikk av den politiske økonomi.
Spesiell vekt på oppsummering av basis og overbygning.